

[Ch. Petersen.]

lem sagde i sin første Tale, at Gennemførelsen af dette Lovforslag, der tilsigter at yde Tjenestemændene en midlertidig Lønforhøjelse, vilde medføre yderligere Prisstigninger, bl. a. derved, at ogsaa Løn-niveauet ude i det frie Erhverv vilde stige, og han mente, at dette vilde bidrage til at øge Arbejdsløsheden. Det forekommer mig, at det ærede Medlem er ganske fejlagtigt indstillet, naar han kan komme til den Betragtning. Jeg tror tværtimod, at Arbejds-løsheden vil blive forøget, hvis Lønningerne — det gælder saavel Tjenestemændenes Lønninger som Lønningerne ude i det frie Erhverv — ikke i nogen Grad forhøjes, efter som Pengenes Købeværdi gaar ned. Saa maa Resultatet jo nemlig blive, at de paagældende er nødt til at nedsætte deres Forbrug, og et mindre Forbrug kan formentlig ikke fremkalde Formindskelse af Arbejdsløsheden.

Jeg blev glad, da jeg hørte det ærede Medlem sige, at han fandt det rimeligt, at det foreliggende Lovforslag blev gennemført. Jeg sluttede heraf, at der var Udsigt til, at alle 4 Partier i dette høje Ting vilde stemme for Forslaget. Jeg blev derfor noget overrasket, da det ærede Medlem, anden Gang han havde Ordet, erklærede, at det vilde han ikke. Han vilde ikke stemme imod, men han vilde altsaa heller ikke anbefale sine Partifæller at stemme for Forslaget, om hvilket han har erklæret, at det er rimeligt, at det bliver gennemført. Det synes at være en noget aparte Stilling, det ærede Medlem og hans Parti indtager i denne Sag.

Det ærede Medlem hævdede i en Replik til Finansministeren, at man ikke kan sige, at det særlig er Spisevarerne, der stiger i Pris. Jo, det kan man, naar Udgiftstallet, Statistiske Efterretninger o. s. v., hvori Prisopgørelserne foreligger, viser, at den væsentligste Forhøjelse er faldet paa Fødevarer. Naar dette er en Kendsgerning — og det er det —, kan man ogsaa sige, at det i høj Grad er Fødevarerne, der har bevirket den Forhøjelse i Udgiftstallet, som er konstateret.

Den ærede Ordfører for det konservative Parti, det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (Olaf Nielsen) udtalte, at han havde opfattet Forslaget saaledes, at man giver til de lavest lønnede paa de højest lønnedes Bekostning. Det er en ganske fejlagtig Betragtning, det ærede Medlem der gjorde gældende. Jeg kan ikke tro andet, end at det ærede Medlem har mærket sig, at der er ingen af Tjenestemændene, hverken de

lavest lønnede eller de højest lønnede, som ved dette Lovforslag faar opfyldt de Ønsker og Forventninger, de havde stillet med Hensyn til Lønforhøjelse. At Forslaget er affattet saaledes, at der tages noget mere Hensyn til de lavest lønnede, er rigtigt; men det sker sandelig ikke paa Bekostning af de højest lønnede, ingenlunde. Det er helt forkert at tro det.

Saa har jeg et Par Bemærkninger til det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen), som talte om Levevilkaarene i København og i Aalborg og Horsens og andre større Byer og om Priserne paa visse Livsfornødheder de forskellige Steder samt om den Forskel, der kunde gøre sig gældende i saa Henseende. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa Forskellen i Løn paa de forskellige Opholdssteder for Tjenestemændenes Vedkommende derved, at Stedtillæggets Sats er forskellige paa de forskellige Opholdssteder. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlems Betragtninger beror paa en Misforstaaelse, thi Forholdet er det, at Stedtillægget overhovedet ikke reguleres under Hensyn til Priserne paa Livsfornødheder, slet ikke. Priserne paa Livsfornødheder giver sig Udslag i Reguleringstillægget, og det er ens for hele Landet for Tjenestemænd i samme Stillinger og i samme Grupper, hvorimod Stedtillægget for Provinsens og Landets Vedkommende reguleres under Hensyn til Husleje- og Skatteforhold, men er fastsat for Københavns Vedkommende. Det fremgaar af Lønningskommissionens Betænkning, hvori den nærmere Begrundelse findes for dette særlige Tillægs Indførelse i Lønningsystemet, at Stedtillægget tillige har den Hensigt at udligne den Forskel, der er mellem Lønningerne i Almindelighed i Hovedstaden og Lønningerne i det øvrige Land.

Hvis man vil undersøge Forskellen mellem Lønningerne for Arbejderne ude i de frie Erhverv — faglærte og ufaglærte — i København og i Provinsen, vil man se, at denne Forskel udgør en 700—800 Kr. aarlig. Jeg henviser i saa Henseende til Statistiske Efterretninger af 18. Februar i Aar, hvori de seneste Oplysninger om Arbejderlønninger findes. Jeg har ikke Eksemplaret hos mig, men jeg ved, at Tallene findes i dette Nummer af Efterretningerne. Forskellen er altsaa paa dette Omraade en 700 à 800 Kr. mellem Provinsen og København; men for Tjenestemændenes Vedkommende er Forskellen mellem det rene Land, hvor der overhovedet ikke ydes Stedtillæg, og København kun 480 Kr. For de store Provinsbyers Vedkommende, hvoraf det ærede